

GÉCZY IVÁNNÉ SZILÁGYI ILONA

Mint fogyó gyertyaszál

Uram,
kérni szeretnék Tőled valamit.

Van nékem egy apró gyermekem,
- hiszen tudod! -
Te adtad őt nekem...
nevető szájú, drága csöpp virág,
az én számomra egy egész világ.

egy éves volt és öt napos
s meghalt az édesapja
és itt maradtunk mind a ketten
árván.
a reám szakadt gyötrő éjszakában
olyan mint egy kis ragyogó szivárvány.
dolgozom érte,
nagyon nehéz a sorsom,
de nem panaszként mondom ezt neked!
kereszték súlyát tudod mért rakod rám
hogy lázadozna ezért porszemed !

csak esdekelve kérlek:

ha fölajánlom érte ami fáj:
megalázások arcpirító kínját,
küzdelmes órák százezer "miértjét,"
álmatlan éjek könnyes szenvedését,

mindent, de mindent írj az ő javára !
hiszen az élet kereszthordozása
olyan nehéz!
s kereszték nélkül tudom nincsen élet.

bár fölvehetném érte az egészséget
s hordozhatnám helyette szüntelen...

Igen, igen !
könyörgöm add nekem !
és adj hozzá erőt,
hogy végig bírni tudjam !
lobbanjak el e rejtett áldozatban
mint tövig fogyó halvány gyertyaszál,
hogy egyszer majd ha a szívem megáll
érezsem azt, hogy nem éltem hiába,
az ő élete boldogabbra válva
könnyebben éri célját egyszer el...

s ha bölcsességed mégis úgy találja
hogy szüksége van kereszthordozásra
ahhoz, hogy lelke szikrázóbb legyen,
a súlyosabbját legalább

- csak úgy hogy soha meg ne sejtse -

akkor is add nekem...!

SÁGI JÓZSEF ÉS BULÁNYI GYÖRGY LEVÉLVÁLTÁS...

Kedves Gyurka bátyám!

Többszöri elhatározás után írom meg soraimat, és bí-
zom, hogy az érlelődő és testvéreimnél is visszhangot
talált észrevételem meghallgatásra talál Nálad.

Mondhatom, évtizedekig foglalkoztunk a Merre menjek
és a KIO köteteivel. Hálát adok Istenünknek ezért a le-
hetőségért; rajtuk keresztül nyílt meg számomra az
evangélium, Jézus üzenete. Mindezt megköszönöm Is-
tenünknek, majd Neked, aki megszülte e hatalmas és
csodás művet, és Hampel Karcsinak, aki tudatos követ-
kezetességgel végighajtotta csoportunkat a nem mindig
könnyű stúdiomon. Közösségünk most a Szt Pál teoló-
giájával foglalkozik, pillanatnyilag a II. kötet, Krisztus
törvénye van soron. 15-20 oldalas anyagok képezik
egy-egy lecke anyagát, amit az otthoni beemelés után
találkozóinkon megbeszélünk. Igazán állítom, leckéről
leckére lelkes döbbenetét élek át, de nem csak én, ha-
nem mindenki, aki átrágja magát az egyébként hallatla-
nul nehéz anyagon.

Most éppen a 24. pont volt a témánk. „A három nagy
levél. A törvény ellen és mellet.” Talán ez volt az egyik
legnehezebb lecke. De úgy érzem, csúcsa is a páli útke-
resésnek. Most döbbenek rá, eddigi nemértéseim okára.
Az ellentmondások okozta gyanúktöltő zavarom 62
éves koromra elül, mert most kerültem közeledbe. Meg-
pillanthattam az egyházak, a hitek különbözőségeinek
okát és még rengeteg mást. - Drága Gyurka bátyám - Te
hallatlanul kemény munkát végeztél, analízisod során
olyan megállapításokat tettél bizonyítottan, amit tán
senki sem munkált ki a szentírástudósok közül. Ez
olyan óriási kincs, ami bűn, hogy „csak” a mi rendelke-
zésünkre áll. Ezt hozzáférhetőbbé kell tenni. Miért
mondok ilyet? Elmondom, Gyurka bátyám.

Nekünk Hampel Karcsi a vezetőnk (aki a Bokor egyik
legjobban felkészült embere), aki kiadta nekünk „erős
kegyetlenül”, hogy ezt tanuljátok meg, dolgozzátok ki
kérdés-felelet formájában és a következő alkalommal
megbeszéljük. Mi pedig átrágjuk magunkat az anyagon
pontról-pontra, bármilyen izzasztó is az. A fásasztó
munka eredménye viszont az a lelkes döbbenet, amiről
fentebb szóltam. Eseti beszámolóimban leckéről lec-
kére lobogó lelkesedéssel beszéltem „felfedezéseim-
ről”, nyomodban járva. Gyermeki örömmel tölt el, amit
megértettem, amit már tudok. De mindezt izzasztó
munkával értem el, és Karcsi hajtása nyomán. - Gyurka
bátyám - a Te fantasztikus munkádat meg kell jeleníteni

egy „Merre menjek”-szerű rövid formában, ami könnyen áttekinthető, kevesebb energiát és időt igényel — aholis utalások lehetnének „a nagy Szt. Pál analízis” pontjaira. Szent meggyőződés, hogy ez nélkülözhetetlen ahhoz, hogy széles körben hasznosuljon, és alakítsa világunkat, egyházunkat, testvéreinket. — Kedves Gyurka bátyám - tudom, Te már túl vagy Szent Pálon - számodra már nincs új a Nap alatt ebben a témában, ezért más aktuális kérdések foglalkoztatnak, és nem érzed át a mi gondunkat, azt a fantasztikus szükségét, ami a hitek világán belül megjelenik. Ugyanakkor csak Te tudod megtenni, hogy adsz egy könnyen kezelhető, rövid áttekintést a páli teológiáról.

Mi lesz velünk, ha itthagysz bennünket; nincs, aki ezt meg tudná csinálni! Bocsáss meg keménységemért, nem bántani, mindig szeretni akarlak, de a dolog súlyosságát éreztetni szeretném. Tudom, nagy feladatról van szó, de nemcsak egyéni lelkesültségemből írok, hanem közösségi véleményt és igényt is fogalmazok. Persze, nagy a veszteségünk, ha ezért újabb „terméseidet” nem élvezhetjük, hiszen egy-egy eszmefuttatásod számomra szenzációs felfedezés. (Természetesen mindannyiunknak kincse!) A közelmúlt gyümölcseiből nagyon megragadott szentírásérelmezési fejtegetésed (erre már réges-régen szükségem lett volna), majd nagyon fontos a katolikusnak levés gondolatfűzésed, de mindegyik írásod nélkülözhetetlen iránymutatás számomra, számunkra.

Még szeretném megemlíteni, mennyire örültem a 98/4 Mérlegben megjelent születésnap-i köszöntésedet tartalmazó 8 és fél sor írásnak. Nagyon örülök, hogy ily' emberi tisztelettel és elismeréssel szóltak Rólad. Üldözöttséged piciny engesztelése. Az igazság rejtve van, de hiszem - sokan tudnak róla. Viszont nem csodálkozom a felbontandó kötelék témájában a Mérleg postájában megjelentekre. Te az utolsó mondatodban mindenkor választ adsz: „gondolatátalakítás”. Aki ezt nem lépi meg, az nem érti a „nagy öreget”. Örülök Neked.

Húsvéti allelujával szerettelek volna köszönteni, sajnos kifutottam az időből, csak most tudtam gépbe ütni a szívemben már régóta fogalmazott vallomásomat és kérésemet, kérésünket. Azért most is úgy kérem, hogy a felátadás hite, lelkülete segítsen Téged még a nyolcvanon túl is, hiszen Te tudod mindannyiunknál jobban, mekkora a szükség és a munka. Nagy gondolata volt az Úrnak, amikor Téged teremtett. Hagyott, hogy érjenek nagy szorongatások, nehézségek, keménységek — de biztos, hogy így tudott belőled kiizzadni csodálatos gyöngyöket. Méltatlan élethelyzeteid segítettek megérteni olyan gondolatokat

Bened, amelyeket e földön más még nem vett számba. Biztos vagyok, hogy Istenünknek egy nagyon kiszemelt tolmácsa, prófétája vagy. Számomra nagy öröm, hogy kortársad lehetek, hogy nagy családomhoz tartozhatom, hogy Tőled tanulhatom az Istenünk üzenetét, hogy azt írhatom Neked: „kedves Gyurka bátyám”. Ne haragudj

személyeskedő soraimért, de kell visszajelzés, hogy Te milyen sokat jelentesz nekem és mindannyiunknak. Óhatatlan, hogy ne készüljünk a nagy számadásra sok-sok kis számadással, és nem árt tudni, hogyan néznek ki a dolgok más-más szemmel. Persze az Isten szeme nem részeket, de mindent egyben lát. Áldjon meg Téged az Úr.

Visszakanyarodva az elejére. Mint az éhes gyerekek, akik várnak valamit az apuktól — mi is még várunk Tőled. És légy türelmes hozzánk értetlenkedéseink miatt, ahogyan Istenünk is türelmes hozzánk alkalmatlanságunk miatt.

Hálás szeretettel ölel testvéred az Úrban

Sági József 1999. április 10.

***

Kedves, kedves Jóskám!

Nem mindennapi dolog az életben egy olyan levél, amelyet tegnap délután kaptam Tőled. Aki annyira extra chorum kán tál, mint magam is, rendre azzal a tudattal dolgozik, ír, hogy „de ki fogja ezt valaha is elolvasni?”. A KIO-t szállítómunkásként írtam hosszú éveken keresztül - újra és újra küszködve ezzel a gondolattal. Amikor elkészült, akkor kezdtem „olvasóközönséget” gyűjteni számára: közel húsz év után újra közösségeket szülni. Ezek hatására kerültem kapcsolatba a Regnummal, s hozta el Beton a „lila hittankönyv” előtervezeteit, s elolvasva azokat, mondtam neki: „Borzalmas, ezeknél jobb a Hamvas-féle régi is”.

Erre Beton: „Gyurka bácsi, írd akkor te egyet!” Nem emlékszem rá pontosan, de néhány hónap alatt megírtam. Így született meg a „Merre menjek?”. Betonék a „lilába” néhány szöveggörnyezet nélküli s így erőtlen mondatot vettek át belőle, de a könyv ma is él. Dombi Feri sok száz főből álló HANG-nepe elsősorban ebből táplálkozik.

Ezzel a múlttal olvastam leveled. Az élet legnagyobb áldásai közé tartozik, ha várnak tőlünk valamit.

A nyáron lesz Óbudaváriban — remélem — három hónapom. Leveled arra indít, hogy megpróbálkozzam a feladattal. Egy lehetséges vázlatát a megírandó könyvnek megtalálod a KOINÓNIA 370-371. oldalán.

Megköszönöm Istennek is, Neked is, hogy vagy és hogy engem is szeretsz,

Ölel Téged és Tiedet: Gyurka

Budapest, 1999. ápr. 21.